

Urząd Miasta Jastarni
2013-09-05, 6483 / 2013

57527

WOJEWODA POMORSKI

NK-III.4131.208.2013.MA

Gdańsk, dnia 4 września 2013 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594)

stwierdza się nieważność

§ 1 pkt 1 uchwały Nr XXXVII/280/2013 Rady Miasta Jastarnia z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na umorzenie z urzędu zaległości z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości oraz z tytułu dzierżawy.

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2013 r. Rada Miasta Jastarnia podjęła uchwałę Nr XXXVII/280/2013 w sprawie wyrażenia zgody na umorzenie z urzędu zaległości z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości oraz z tytułu dzierżawy.

Jako podstawę prawną podjęcia uchwały Rada Miasta Jastarnia wskazała art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594), art. 59 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2013 poz. 885) oraz Uchwałę Nr XV/106/2011 Rady Miasta Jastarnia z dnia 19 grudnia 2011 r. w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania, lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Miasta Jastarnia i jej jednostkom podległym.

Badana uchwała wpłynęła do Wojewody Pomorskiego w dniu 6 sierpnia 2013 r., przekazana zgodnie z właściwością przez Regionalną Izbę Obrachunkową w Gdańsku.

W toku kontroli zgodności z prawem uchwały, organ nadzoru stwierdził, że w zakresie § 1 pkt 1 została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, wskazanym w podstawie prawnej przedmiotowej uchwały, „w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4”. Natomiast ust. 2 omawianego przepisu stanowi, że „organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg”.

POMORSKI URZĄD WOJEWÓDZKI W GDAŃSKU

Wydział Nadzoru i Kontroli

ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk, tel.: 058 30 77 233, fax: 058 30 77 125

www.odanek.uw.gov.pl e-mail: uwom@odanek.uw.gov.pl

Stosownie do treści uchwały Rady Miasta Jastarnia z dnia 19 grudnia 2011 r. w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Miasta Jastarnia i jej jednostkom podległym, „do umorzenia, odroczenia, rozłożenia na raty należności uprawniony jest Burmistrz Miasta Jastarnia, po uzyskaniu zgody Rady Miasta Jastarnia, jeżeli kwota należności przekracza 10.000 zł” (§ 5 pkt 3), a umorzenie należności z urzędu „następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli organu uprawnionego” (§ 10 pkt 2). Zgodnie zaś z treścią § 1 pkt 1 badanej uchwały, Rada Miasta Jastarnia wyraziła „zgody dla Burmistrza Miasta Jastarnia na wydanie decyzji w sprawie umorzenia z urzędu zaległości z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości (...)” oraz „zaległości z tytułu dzierżawy (...)”. W ocenie organu nadzoru Rada Miasta wykroczyła poza zakres swoich kompetencji, narzucając organowi wykonawczemu formę oświadczenia woli składanego w przedmiocie umorzenia należności pieniężnych. Podejmując przedmiotową uchwałę Rada naruszyła zatem zasadę legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którą organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, że każda czynność organu władzy, w tym i rady miasta, musi mieć oparcie w prawie, zarówno powszechnie obowiązującym na terenie całej Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w przypadku aktów prawa miejscowego, obowiązującym na terenie działania organów, które je ustanowiły. Jeżeli organ stanowiący wykracza poza kompetencje przyznane mu prawem lub poza wytyczne zawarte w upoważnieniu mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, co skutkuje istotnym naruszeniem prawa.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. W wyroku z dnia 12 marca 2013 r., sygn. akt II SA/Ol 80/13 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie podkreślił, że „jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej jest zasada praworządności, to jest działania tych organów na podstawie i w granicach prawa. Jest to zasada rangi konstytucyjnej (art. 7 Konstytucji RP), z której wynika w szczególności zakaz domniemywania kompetencji organu władzy publicznej, a tym samym nakaz by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. Organ władzy publicznej ma obowiązek wykazać istnienie normy kompetencyjnej, uprawniającej go do działania, niedopuszczalne jest bowiem poprzestawanie tylko na stwierdzeniu braku zakazu takiego działania w normach zawierających jego kompetencje ogólne (postanowienie 7 sędziów SN z 18 stycznia 2005 r., sygn. akt WK 22/04, OSNKW 2005, nr 3, poz. 29). Oznacza to, że w państwie praworządnym wszelka działalność władcza wymaga podstaw prawnych, tzn. legitymacji w prawie nadanym upoważnieniu do działania. Sposób wykorzystywania kompetencji przez organy państwowe nie jest wyrazem arbitralności ich działania, lecz wynikiem realizacji przekazanych im uprawnień. Działania wykraczające poza ramy tych uprawnień pozbawione są zaś legitymacji. Nie ma tu więc pola dla swobody w działalności organu władzy publicznej. Każde przekroczenie granic określonych przez Konstytucję, pozbawia taki organ legitymacji działania (B. Banaszak, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, Warszawa 2009, s. 57). W doktrynie zasadnie podkreśla się, że w państwie przyjmującym zasadę państwa prawnego kompetencje organów państwowych powinny wyraźnie wynikać z obowiązujących przepisów i nie można ich domniemywać lub tworzyć za pomocą wykładni”.

W niniejszej sytuacji należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały w zakresie § 1 pkt 1.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

WOJEWODA POMORSKI

Ryszard Stachurski

Otrzymują:

1. Rada Miasta Jastarnia,
2. Burmistrz Miasta Jastarnia,

a/a